

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 1. Innocentii XIII. Pontificis oppositio contra Ducatus Parmensis dispositionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII.
A. C. 1723.

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ

CONTINUATÆ.

LIBER CCXXII.

INNOC. XIII. PONTIFEX MAXIM.
CAROLUS VI. ROM. IMP.

§. I.

*Innocentii XIII. Pontificis oppositio
contra Ducatus Parmensis
dispositionem.*

Postquam Philippus V. Hispaniarum Rex die vigesima sexta Januarii anno hujus sæculi vigesimo quadruplici sæderi inter Cæsarem, & Hispaniæ ac Angliæ Reges Londini inito accesserat, mox Carolus VI. Imperator die nona Septembris Imperii consensum expetebat, ut pro firmanda pace, & stabiliendo futuræ successionis jure in Parmensem & Placentinum Ducatus Cameraci conventus haberetur. Con-
fensere omnes Imperii Ordines, quibus
Ff 5 ad

*Faber Can-
cell. t. 41.
42. & seqq.
pag. 700.
& 659.*

Sæc. XVIII. ad Hispani Regis petitionem placuit
 A. C. 1723. Articulus V. præfati fæderis circa

mutualem utriusque Ducatus investituram
 tanquam firmandæ pacis fundamentum
 mutuo partium consensu in Cameracensi
 Conventu stabiliretur. Erat autem
 tenor hujus articuli tenor sequens:

„Quia vero eo casu, quo magnum
 „Hetruriæ Ducem, prout etiam Ducem
 „Parmæ Placentiæque, eorumque Successores,
 „cessores, absque liberis masculis
 „cedere contingeret, ipsa ratio successio-
 „nis in ditiones ab ipsis possessas, ne
 „vum facile bellum in Italia excitari
 „posset, ob diversa videlicet successio-
 „nis jura, quæ præfens Hispaniarum
 „Regina, nata Ducissa Parmensis, post
 „decessum propiorum ante se hæredum
 „ex una, ex altera vero parte, Imperator
 „perator & Imperium, in dictos Ducatus
 „tut sibi competere utrinque obtendunt
 „Ut itaque gravibus ejusmodi contentio-
 „tionibus, & iis, quæ inde malis
 „rentur malis tempeste obvietur, contentio
 „ventum fuit, ut Status seu Ducatus
 „a præfato Magno Duce Hetruriæ
 „Parmæque & Placentiæ Duce, in
 „posselli futuris in perpetuum re-
 „temporibus, ab omnibus partibus
 „contractantibus agnoscantur &
 „beantur, pro indubitatis sacri Romanæ
 „Imperii feudis masculis. Vicissim

Sæc. XVIII.
A. C. 1723.

„Majestas Cæsarea, per se, ceu caput
 „Imperii, consentit, ut si quando ca-
 „sus aperturæ dictorum Ducatum, &
 „deficientiam hæredum masculorum
 „contingat, filius dictæ Hispaniarum
 „Reginæ Primogenitus hujusque de-
 „scendentes masculi, ex legitimo ma-
 „trimonio nati, iisque deficientibus,
 „secundus aut alii postgeniti ejusdem
 „Reginæ filii, siqui nascentur, pariter
 „una cum eorum posteris masculis, ex
 „legitimo matrimonio natis, in omni-
 „bus dictis Provinciis succedant. Quem
 „in finem cum & imperii consensu opus
 „sit, sua Majestas Cæsarea, pro eo
 „obtinendo, omnem operam impen-
 „det, eoque obtento, literas expecta-
 „tivæ, investituram eventuales con-
 „tinentes, pro dictæ Reginæ filio vel
 „filiis, eorumque descendentes ma-
 „sculis legitimis, in debita forma ex-
 „pediri, easque Regi Catholico, mox
 „vel saltem post duos Menses, a com-
 „mutatis Ratificationum tabulis, tradi
 „curabit, absque ullo tamen damno
 „aut præjudicio, salvaque per omnia
 „Principum, qui dictos Ducatus in præ-
 „sens obtinent, possessione.

„Conventum præterea, inter sa-
 „cram Cæsaream Majestatem Regem
 „que Catholicum fuit, quod oppidum
 „Liburni in perpetuum sit & permanere
 „de-

Sæc. XVIII., debeat portus liber, eo plane modo
 A. C. 1723., quo nunc est, Virtute renuntiat

„ab Hispaniarum Rege, in universa
 „Italiæ ditiones, Regna ac Provincias
 „quæ olim ad Reges Hispaniæ pertine-
 „bant, factæ, ipse Rex præfatus Prin-
 „cipi suo filio, *urbem portus Longi* cum
 „cum ea parte Insulæ Ilvæ, quam
 „illa actutum tenet, cedit, tradetque
 „quamprimum dictus Princeps, et
 „tincta Magni Hetruriæ Ducis poster-
 „tate masculina, in actualem ejusdem
 „ditionum possessionem immissus fuerit.

Transactum insuper, ac solemniter
 „stipulatione cautum fuit, quod nullus
 „prædictorum Ducatum ac ditionum
 „ullo unquam tempore aut casu possi-
 „deri possit aut debeat, a Principe, quod
 „uno tempore Regnum Hispaniæ possi-
 „det, & quod nullus unquam Hispani-
 „arum Rex, tutelam ejusmodi Prin-
 „cipis sumere possit, aut gerere valeat.

„Denique conventum est, & in
 „omnes singulæque partes contractibus
 „tes pariter sese obligarunt, nunquam
 „iri admissum, ut viventibus adha-
 „præsentibus Ducatum Hetruriæ Prin-
 „cipis, & hæcque possessoribus, aut eorum suc-
 „cessoribus masculis, nullus unquam
 „miles, cujuscunque Nationis sive pro-
 „prius, sive conductitius ab Imperatore
 „tore & Regibus Hispaniæ ac Galliarum

„aut etiam a Principe, ad eam suc- Sæc. XVIII.
 „cessionem supra designato in dictorum A. C. 1723.
 „ducatuum Provincias & terras induci,
 „aut ullum ab iis præsidiam urbibus,
 „portibus, oppidis, & fortalitiis, in
 „iis sitis imponi possit.,

„Ut vero dictus Reginæ Hispaniæ
 „filius, ad Magni Ducis Hetruriæ Par-
 „mæque & Placentiæ Ducis successio-
 „nem, per hunc tractatum designatos,
 „contra omnes casus uberiore securi-
 „tate fruatur, certiorque de executione
 „promissæ sibi successionis reddatur,
 „necnon Imperatori & Imperio feu-
 „dum desuper constitutum illibatum
 „maneant, utrinque placuit, ut miles
 „præsidarius, numerum tamen sex
 „millium non excedens, in præcipua
 „ejusdem oppida, Liburnum scilicet,
 „Portum ferrarium, Parmam Placen-
 „tiamque imponatur, ab Helvetiæ
 „pagis, vel ut vocant, Cantonibus,
 „quibus cantonibus hunc in finem sub-
 „sidium solvent tres partes contrahen-
 „tes, mediatoris vices gerentes, ac
 „miles ille ibidem continuetur, usque
 „dum casus dictæ successionis, quo
 „oppida sibi commissa, dicto Principi
 „ad eandem designato, tradere tenebi-
 „tur, existat, absque ulla tamen mo-
 „lestia aut sumptu præsentium posses-
 „sorum, eorumque successorum mascu-
 „lorum,

Sæc. XVIII. „lorum, quibus etiam dicti milites pre-
 A. C. 1723. „sidiarii Juramentum fidelitatis sunt
 „præstituri, vel aliam ullam sibi asse-
 „rent auctoritatem, præter solam ve-
 „bium tuitionem Custodiæ suæ com-
 „missarum.„

Hæc conventio non modo Joanni
 Gastoni Magno Etruriæ Duci, sed et
 summo Pontifici permolesta accidit
 & quidem huic, quia Parmensem
 Placentinum Ducatus Sedi Apostolicæ
 clientelari jure obnoxios esse sibi
 dominium directum & supremum com-
 petere reputabat, Duci vero, eo quod
 suas ditioes a Romano Imperio minime
 dependere propugnasset: Eapropter
 Dux per Corsinium Marchionem suum
 Oratorem adversus hoc pactum re-
 clamabat, simulque petebat. ut Maria
 Anna Cosmi III. Ducis Filia, & Palati-
 ni Electoris vidua ante Carolum His-
 panicæ Principem ad hujus Ducatus
 successionem admitteretur, Innocentius
 quoque Pontifex nulli pepercit labori
 ut hoc Imperii conclusum præpediret
 hunc in finem solemnem oppositionis
 literas confici, easque per Abbatem Romani
 Legatis Cameraci congregandis porrigi
 jussit, & contra omnia, quæ circa hunc
 Ducatus conclusa vel concludenda es-
 sent, reclamavit, congregatisque Orato-
 ribus denunciavit, firmam pacem a
 Christi-

Christianis Principibus sperari haud posse, ubi ea, quæ sacræ Sedi & Christi Vicario vi eripiuntur, loco fundamenti reponuntur. Cum autem Imperator, qui utrumque Ducatum sibi feudi nomine obstrictum assererat, jam Mense Januario Oratoribus plena agendi facultate instructis investituræ instrumentum tradi jussisset, & hi firmiter Imperii decisioni Ratisbonæ decretæ hac in re insisterent, adeo nulla Pontificiæ oppositionis ratio habebatur, ut Papa veluti beneficii loco habere cogeretur, quod Maseius Papæ Nuntius & Franciæ Orator Dominus de Sancto Contesto hujus oppositionis literas in Urbis Archivo reponendas Cameracensi Magistratui committere permetterentur.

Sæc. XVIII.
A. C. 1723.

§. II.

Pontificis querelæ contra Ecclesiasticos hac in re Paciscentes.

Hæc repulsa tantopere Pontificis animum afflixerat, ut, ne prætenso suo juri cessisse, illudque, saltem quantum posset, propugnasse videretur, Hispano Oratori Cardinali Aquavivæ ipsamet Pontificiæ investituræ literas Romæ consignaret, eo fine, ut illas a Cæsare impetrare non teperetur: Insuper ad omnes Imperii Præfules

Faber t. 42.
pag. 737.
Hist. Univ.
t. 8. p. 550.
648. 868.
979.